

vil i alt Fald protestere imod, at der nu gøres Forsøg paa yderligere at skrue Smør- og Mælkepriserne i Vejret ud over, hvad der er stillet Forslag om fra Ministerens Side. Det yderste Krav har da heller ikke kunnet vinde udelte Bifald hverken i Ernæringsraadet eller i det staaende Landbrugsudvalg. Af Ernæringsraadets Medlemmer er dets Flertal imod Mejeriforeningernes Krav, og af det staaende Landbrugsudvalg er et Mindretal, men et betydeligt Mindretal, imod denne Forhøjelse.

Saaledes som Forholdene nu en Gang ligger her i Landet, er det ganske sikkert nødvendigt, at vi bøjer os for Kravet om den mindre Forhøjelse og gaar med til at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Ministeren. Producenterne kan til en vis Grad diktere det forbrugende Publikum Prisen. Men selv om det nu ogsaa er Tilfældet, saa er det ikke rigtigt at spænde Buen til det yderste og udnytte Situationen i videst mulig Udstrækning eller søge ved enhver Lejlighed at faa den sidste Øre for det, der produceres. Ganske vist er, saaledes som Forslaget er formet, Forholdet dette, at Publikum, Forbrugerne, ikke direkte kommer til at betale det hele Beløb, idet der finder en Nedsættelse af Prisen Sted ved særlige Foranstaltninger, Staten betaler en Del af Omkostningerne. Men det er dog indlysende, at indirekte kommer Forbrugerne alligevel til at bære Omkostningerne — omend paa en anden Maade.

Det er hævdet, at man kan vente, at Mælkeproduktionen og som Følge deraf Smørproduktionen vil gaa ned og gaa ned til et saadant Minimum, at man ikke kan give Befolkningen den fornødne Mælk og heller ikke tilstrækkeligt af Smør; man begrundet denne Frygt for Nedgangen dermed, at det betaler sig bedre at producere Slagtekvæg og at producere Heste, altsaa at anvende Foderet paa anden Maade. Ja, vi har Eksportmuligheder i vid Udstrækning baade for Heste og Kvæg, og vi faar Krigspriser derfor; vi har navnlig i lang Tid haft usædvanlig høje Hestepreiser. Men det forekommer mig urigtigt at lægge saadanne Krigspriser til Grund for en Produktion som den, der her er Tale om, en Produktion, der dog i første Linie skal komme Befolkningen her i Landet til gode. Jeg misunder paa ingen Maade Landmændene

de bedst mulige Priser for de Varer, de sender til Udlandet, hvad enten Talen er om Heste, Kvæg eller Mejeriprodukter, og ærede Medlemmer, der deltog i de Forhandlinger, der blev ført i Fjor om de Priser, man skulde tilstræbe at opnaa i Udlandet, vil vide, at jeg stærkt gjorde mig til Talsmand for, at man i højere Grad end hidtil skulde se at faa Priserne for de Varer, der solgtes til Udlandet, op i Forhold til de Priser, vi maatte betale for Varer, vi indførte her til Landet. De Medlemmer, der var til Stede ved disse Forhandlinger, vil erindre, at da jeg fremsatte Ønsket om at faa de danske Produkter betalt med en Pris, der stod i et rimeligere Forhold til de Produkter, vi fik fra Udlandet, end det hidtil havde været Tilfældet, saa tvivlede man stærkt paa, at det var muligt at opnaa noget saadant. Det viste sig imidlertid, at det var muligt, og egentlig er jeg tilbøjelig til at sige, at endnu er Priserne for de Varer, vi eksporterer, i Forhold til Priserne for de Varer, vi importerer, snarere for lave end for høje. Men deraf bør man jo paa ingen Maade slutte, at det er rimeligt at tage de samme Priser her i Landet. For Resten bør man selvfølgelig ogsaa meget tage sig i Agt for at kræve saadanne Priser af Udlandet, at det kunde føre til, at Udlandet strammede Betingelserne for Import af Varer hertil, som vi nødvendigvis maa have, thi saa vilde Følgen jo kun blive, at Befolkningens Forsyning med disse Varer blev endnu vanskeligere end tidligere.

Jeg erkender, ligesom det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Hede-gaard), at det er af yderste Vigtighed, at der produceres tilstrækkeligt Smør og Mælk her i Landet, saaledes at vi kan opretholde Smørrationerne og skaffe Befolkningen tilstrækkelig Mælk og samtidig faa et Kvantum Smør og andre Mælkeprodukter til Eksport. Men jeg tror, det kan lykkes at faa tilstrækkeligt baade til det ene og det andet paa Grundlag af de Priser, som her foreslaas af Ministeren, og som jo dog betyder en klækkelig Forhøjelse af de nuværende Priser. En Forhøjelse af Garantiprisen fra 4 Kr. 60 Øre til 5 Kr. 30 Øre er jo ikke ringe, og det forekommer mig, at Landmændene bør lade sig nøje med denne Forhøjelse og ikke stramme deres Fordringer yderligere; Statskassens Udgifter er jo be-